

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la admiterea recursului declarat de Inspectoratul Național de Probațiune,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ceban Silvia împotriva Inspectoratului Național de Probațiune privind contestarea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva deciziei din 20 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău

(Dosarul nr. 3ra-343/24)

NR. PIGD 2-22184264-01-3ra-17042024)

Instanța de apel nu a furnizat o motivare adecvată și clară la toate argumentele și circumstanțele invocate

Au examinat anterior cauza judecătorească: Instanța de fond: V. Ciumac,
Instanța de apel : G. Mîra, A. Bostan, G. Dașchevici

15 ianuarie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Inspectoratul Național de Probațiune,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 15 decembrie 2022, Ceban Silvia a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului Național de Probațiune, solicitând anularea ordinului nr. 1008-p din 06 iulie 2022 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dnei Silvia Ceban” și răspunsului din 11 noiembrie 2022 la cererea prealabilă.

2. În motivarea a indicat că, prin ordinele INP nr. 151 din 30.11.2021 și nr. 157 din 07.12.2021 a fost inspectat Biroul de probațiune Soroca, ca rezultat al inspectării în perioada 29.12.2021-23.05.2022 s-a desfășurat ancheta de serviciu.

3. În urma anchetei de serviciu, în activitatea consilierului de probațiune a BP Soroca, Silvia Ceban au fost constatate abateri disciplinare: neglijența și tergiversarea, în mod repetat a îndeplinirii sarcinilor, acțiuni care aduc atingere prestigiului autorității publice în care activează; încălcarea prevederilor referitoare la obligațiuni și restricții stabilite prin lege.

4. Reclamanta a menționat că, prin ordinul nr. 1008-p din 06.07.2022 al Inspectoratului Național de Probațiune, consilierul de probațiune principal al Biroului de probațiune Soroca, Silvia Ceban, a fost sancționată cu pedeapsa disciplinară „mustrare aspră”.

5. Făcând cunoștință cu conținutul actelor pregătitoare care au stat la baza emiterii actului administrativ contestat, și anume: raportul privind ancheta de serviciu, procesul-verbal al comisiei de disciplină și ordinul sus menționat a constatat că toate aceste acte sunt neîntemeiate, nefondate și contrare Legii, în legătură cu ce solicită anularea ordinului de sancționare.

6. Cu referire la desfășurarea anchetei de serviciu, reclamanta a susținut că au fost încălcate prevederile cap. V pct. 36 alin. (3) lit. b), pct. 37 și 67 din Regulamentul cu privire la comisia de disciplină Anexa nr. 7 a HG nr. 201 din 11.03.2009.

7. Ce ține de legalitatea procesului-verbal al comisiei de disciplină, reclamanta a afirmat că au fost încălcate prevederile cap. V pct. 36 alin. (3) lit. b), pct. 55 și 67 din Regulamentul cu privire la comisia de disciplină, anexa nr. 7 la hotărârea Guvernului nr. 201 din 11.03.2009, art. 59 alin. (2) și (10) din Legea nr. 158/2008.

8. Cu referire la legalitatea ordinului de sancționare, reclamanta a reiterat că au fost încălcate prevederile pct. 65 alin. (1)-(3), pct. 67 din Regulamentul cu privire la comisia de disciplină, anexa nr. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11.03.2009, art. 59 alin. (2), (10) din Legea nr. 158/2008.

9. Concomitent, reclamanta a explicat că, potrivit legislației în vigoare și a Ghidului metodic elaborat de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova „Aplicarea sancțiunii disciplinare funcționarului public - 2014”, prin neglijența și tergiversarea, în mod repetat, a îndeplinirii sarcinilor se înțelege de fapt două abateri disciplinare distincte: 1) neglijența în mod repetat a îndeplinirii sarcinilor; 2) tergiversarea în mod repetat a îndeplinirii sarcinilor. Aspectul concret sau latura obiectivă a acestei abateri disciplinare reprezintă executarea superficială a sarcinilor care i-au fost încredințate funcționarului public.

10. Ceban Silvia a precizat că, tergiversarea, în mod repetat, a îndeplinirii sarcinilor includerea unei asemenea fapte în rândul abaterilor disciplinare este fundamentată prin aceea că activitatea unui funcționar public presupune, de cele mai multe ori, promptitudine, operativitate, termene concrete în care este necesar de a îndeplini anumite sarcini stabilite de conducătorii pe linie ierarhică sau de normele cadrului legislativ-normativ. Or, sarcinile pe care un funcționar public le are de îndeplinit vizează atât raporturile din interiorul autorității publice, când, de exemplu, încălcarea termenului-limită de către un funcționar public ar conduce, similar „efectului domino”, la încălcarea termenului stabilit de către organul ierarhic pentru însăși instituția, cât și în exterior, în relațiile cu beneficiarii serviciilor prestate de entitate, tergiversare repetată, adică una calificată, nu incidentală, care, la un moment dat, ar putea fi „iertată”.

11. Ca urmare, dacă funcționarul public întârzie pentru prima dată îndeplinirea vreunei sarcini, nu se poate considera că acesta a săvârșit o abatere disciplinară și, pe cale de consecință, acesta nu poate fi sancționat. Reclamanta a explicat că, prima observație necesară pentru înțelegerea justă a abaterii statuate la art. 57 lit. g) din Legea nr. 158/2008, în special a acțiunilor sau inacțiunilor care ar putea fi aici incluse, trebuie raportată la realitatea că funcționarul public reprezintă, de plano, „fața văzută și palpabilă a statului”, astfel că el are obligații legate atât de activitatea sa profesională, cât și obligații cu caracter extraprofesional, care privesc viața sa privată. Aplicarea sancțiunii disciplinare funcționarului public, pot fi considerate fapte care formează obiectul abaterii disciplinare specificate la art. 57 lit. g). Cu titlu de exemplu, enumeră câteva: bruscarea, utilizarea de injurii, ofensarea sau asigurarea executării hotărârilor judecătorești conform prevederilor Regulamentului.

12. În dosarele de supraveghere a persoanelor Valentin Ciobanu, Andrei Railean sunt anexate materiale care dovedesc că au fost întreprinse toate acțiunile prevăzute în Regulament. A fost exercitat controlul asupra modului și condițiilor de executare a pedepsei de către condamnat la obiectul de lucru, conform subpct. 7 din Regulament.

13. În cadrul dosarelor a lui Serghei Lisnic, Mihail Pleșca, Dmitrii Laicu au fost întreprinse toate măsurile potrivit Regulamentului, ca rezultat în privința condamnaților Serghei Lisnic și Mihail Pleșca au fost înaintate demersuri în instanța de judecată pentru schimbarea măsurii de pedeapsă, care au fost acceptate de instanță.

14. În ce privește condamnatul Dumitru Laicu, demersul de anunțare în căutare a fost înaintat de către consilierul de probațiune Oleg Dudoladov, deci, măsurile preliminare de căutare a condamnaților ce se eschivează de la executarea pedepsei au fost întreprinse în conformitate cu subpct. 10 din Regulament, la fel și înaintarea demersurilor de înlocuire a pedepsei, anunțare în căutare conform subpct. 11 din Regulament.

15. Atât comisia de disciplină, cât și factorul de decizie la aplicarea sancțiunii disciplinare au ignorat prevederile Legii nr. 158 din 04-07-2008 în special art. 59 alin. (2) care stipulează că, sancțiunile disciplinare se aplică în termen de cel mult 6 luni de la data săvârșirii abaterii.

16. Acțiunile pe dosarele sus menționate au fost efectuate în perioada anilor 2019-2021, prin urmare, procedura urma a fi clasată, pe motivul intervenirii prescripției. Reclamanta a notat că, în vederea soluționării litigiului pe cale extrajudiciară, a fost înaintată cerere prealabilă către Inspectoratul Național de Probațiune, prin care s-a solicitat verificarea legalității ordinului de sancționare și abrogarea acestuia cu încetarea procedurii disciplinare.

17. Astfel, prin răspunsul nr. 07/C-19/22 din 11.11.2022, cererea prealabilă a fost respinsă ca neîntemeiată. Contestarea ordinului de sancționare nu suspendă executarea ordinului dacă legislația nu prevede altfel. Codul administrativ reglementează instituția suspendării executării actului administrativ cu caracter individual, iar prin prevederile art. 214 alin. (1) specifică, că suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ.

18. Circumstanțele expuse în partea constatatoare a ordinului de sancționare nu corespund realității, comisia de anchetă a ignorat în totalitate materialele prezentate, explicațiile și rapoartele din dosarele condamnaților vizați în raportul său, pe dosarele beneficiarilor Ivan Leu, Valentin Ciobanu, Serghei Lisnic, Mihail Pleșca, Andrei Railean, Dmitrii Laicu, Artur Preida s-au întreprins măsuri potrivit Regulamentului și în termenii stabiliți de Lege.

19. În drept, reclamanta și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. 59 alin. (2) și (10) din Legea nr. 158 din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, art. 17, 39, 165 alin. (2), 189, 196, 206, 211-212, 224 din Codul administrativ și art. 166-167 din Codul de procedură civilă.

20. Prin hotărârea din 22 septembrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a admis acțiunea în contencios administrativ depusă de Ceban

Silvia împotriva Inspectoratului Național de Probațiune privind contestarea actului administrativ individual defavorabil.

S-a anulat Ordinul Inspectoratului Național de Probațiune nr. 1008-p din 06 iulie 2022 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dnei Ceban Silvia și răspunsul nr.07/C-19/22 din 11.11.2022 emis pe marginea cererii prealabile, ca ilegale.

21. Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 11 octombrie 2023, Inspectoratul Național de Probațiune a declarat apel, solicitând casarea integrală a hotărârii din 22 septembrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care acțiunea în contencios administrativ depusă de Ceban Silvia, să fie respinsă integral.

22. Prin decizia din 20 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Inspectoratul Național de Probațiune și s-a menținut hotărârea din 22 septembrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

23. La 25 martie 2024, Inspectoratul Național de Probațiune a depus recurs împotriva deciziei din 20 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei decizii noi de respingere a acțiunii.

24. În motivarea recursului a susținut că, soluția instanței de apel este eronată.

25. În opinia recurentului, examinând cauza instanța de apel a ignorat datele din sesizare și constatările grupului de control, nu a examinat operațiunile administrative și datele din Raportul privind ancheta de serviciu, potrivit căruia Comisia de disciplină a depistat cel puțin 7 nereguli și abateri în activitatea intimatei.

26. Instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei. Nu a examinat toate probele prezentate de Inspectoratul Național de Probațiune, în special nu a oferit o apreciere încălcărilor depistate în activitatea intimatei pe dosarele aflate în gestiune sa.

27. Ca urmare, a interpretat în mod eronat normele de drept material pertinente speței, fapt ce a succedat emiterea unei soluții greșite și neîntemeiate.

28. În opinia recurentului decizia instanței de apel este nemotivată, ca urmare a neelucidării tuturor circumstanțelor importante speței și aplicarea eronată a normelor relevante speței.

29. Prin referința depusă la 3 iunie 2024, intimata a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, invocând că concluziile reținute de instanța de apel sunt întemeiate și adoptate cu aplicarea corectă a normelor de drept aplicabile cazului.

30. Intimata a susținut că, instanța de apel just a stabilit circumstanțele cauzei, a cercetat și analizat toate probele prezentate de către părți, sub toate aspectele, le-a dat o apreciere corectă și obiectivă.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

31. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

32. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

33. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

”(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

34. Art. 193 alin. (3) și (3¹) din Codul administrativ

„Curtea Supremă de Justiție examinează acțiunile în contencios administrativ și cererile de recurs în complete din 3 judecători. În scopul uniformizării practicii judecătorești, completul din 3 judecători poate decide, prin vot unanim, ca recursul considerat admisibil să fie examinat de un complet din 5 judecători, iar completul din 5 judecători poate decide, prin vot unanim, ca recursul considerat admisibil să fie examinat de un complet din 9 judecători.”

35. Art. 194 alin. (2) din Codul administrativ:

„(2) În procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.”

36. Art. 21 alin.(1) din Codul administrativ:

”(1) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.”

37. Art. 22 alin.(1) din Codul administrativ:

”(1) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.”

38.Art. 143 din Codul administrativ:

„(1)Un act administrativ individual ilegal defavorabil poate fi retras în tot sau în parte cu efect pentru viitor sau trecut chiar și după ce a devenit incontestabil.”

„(2) Aprecierea legalității sau ilegalității unui act administrativ individual se face în funcție de situația la momentul emiterii lui, iar în cazul desfășurării unei proceduri prealabile – de situația la momentul adoptării deciziei cu privire la cererea prealabilă.”

„(3) Dacă la emiterea unui act administrativ individual de acordare a prestațiilor sociale legislația nu a fost corect aplicată sau s-a pornit de la o stare de fapt care s-a dovedit a fi incorectă și prin aceasta, în mod greșit, nu s-au efectuat prestații sociale corespunzătoare, atunci actul administrativ, chiar și după ce a devenit incontestabil, se anulează în tot sau în parte cu efect pentru trecut sau viitor. Această normă nu se aplică dacă actul administrativ se bazează în esență pe date eronate sau incomplete, pe care persoana defavorizată le-a prezentat intenționat sau din neglijență gravă.”

„(4) Dacă un act administrativ individual este retras conform alin.(3) cu efect pentru trecut, prestațiile sociale se efectuează conform prevederilor legale corespunzătoare pentru o perioadă de cel mult 3 ani pînă la retragere. Dacă retragerea se face la cerere, calcularea 7 perioadei pentru care se vor acorda retroactiv prestații sociale se face din momentul depunerii cererii.” „(5) Prevederile alin.(1)–(4) din prezentul articol nu se aplică dacă sunt întrunite condițiile stabilite la art.147 alin.(3).”

39. Art. 247 din Codul administrativ:

”Recursul considerat admisibil se examinează fără înștiințarea și audierea participanților la proces, cu excepția recursului în care se invocă întemeiat art. 2451 alin.(1) lit. b) și d). Completul poate decide și în alte cazuri invitarea participanților în ședință pentru a se pronunța cu privire la recursul considerat admisibil.”

40.Art. 248 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ

„(1) În urma examinării recursului, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: b) admite recursul, casează integral decizia instanței de apel și trimite cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs”.

41.Art. 195 din Codul administrativ

„Procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

42. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată recurentului la data de 11 aprilie 2024, prin intermediul poștei

electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d.200).

43. Cererea de recurs a fost depusă anterior, la data de 15 mai 2024. Astfel, că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

44. Materialele cauzei atestă că, Ceban Silvia a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului Național de Probațiune, prin care a solicitat anularea ordinului nr. 1008-p din 06 iulie 2022 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dnei Silvia Ceban”.

45. Judecând cauza, prima instanță prin hotărârea din 22 septembrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a admis acțiunea în contencios administrativ depusă de Ceban Silvia împotriva Inspectoratului Național de Probațiune privind contestarea actului administrativ individual defavorabil. A anulat Ordinul Inspectoratului Național de Probațiune nr. 1008-p din 06 iulie 2022 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dnei Ceban Silvia și răspunsul nr.07/C-19/22 din 11.11.2022 emis pe marginea cererii prealabile, ca ilegale.

46. Curtea de apel Chișinău prin decizia din 20 februarie 2024 a respins apelul declarat de Inspectoratul Național de Probațiune și a menținut hotărârea din 22 septembrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

47. În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut că, ordinul nr. 1008-p din 06 iulie 2022 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dnei Silvia Ceban”, nu corespunde prevederilor art. 118 din Codul administrativ, deoarece nu conține o motivare corespunzătoare a sancțiunii aplicate.

48. Instanța de apel a notat că, Inspectoratul Național de Probațiune la aplicarea sancțiunii față de Ceban Silvia - „muștrare aspră”, a eșuat să menționeze raționamentele care au determinat-o să aplice anume această sancțiune disciplinară și nu alta din cele consacrate expres și exhaustiv de lege. Descrierea generală a faptelor și enumerarea normelor de drept, nu poate fi apreciată ca o motivare corespunzătoare a sancțiunii aplicate, care să corespundă principiului transparenței și comprehensibilității.

49. Instanța de apel a reținut că, Inspectoratul Național de Probațiune nu a motivat aplicarea sancțiunii conform testului de proporționalitate, or măsura luată trebuie să fie adecvată, să poată în mod obiectiv să ducă la îndeplinirea scopului; necesară indispensabilă pentru îndeplinirea scopului; și proporțională - să asigure justul echilibru între interesele concrete pentru a fi corespunzătoare scopului urmărit.

50. De asemenea, Inspectoratul Național de Probațiune la aplicarea sancțiunii disciplinare a încălcat termenul de tragere la răspundere disciplinară a intimatei Ceban Silvia, ignorând prevederile art. 59 alin. (2) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158 din 04.07.2008 și pct. 67 din Regulamentului cu privire la comisia de disciplină, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009 (Anexa nr. 7)

privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

51. Curtea de Apel a constatat că, ordinul nr. 1008-p din 06 iulie 2022 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dnei Silvia Ceban” nu întrunește temeiurile de legalitate din motivul lipsei comiterii de către Ceban Silvia a abaterilor disciplinare prevăzute la art. 57 lit. f), g) și j) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158 din 04.07.2008, iar argumentele expuse de apelant în susținerea legalității acestui ordin, au un caracter declarativ, neîntemeiat și lipsit de orice suport probatoriu, angajatorul omițând să motiveze pretensele încălcări admise de salariat.

52. Examinând cauza în raport de motivele de recurs, Completul de judecată ajunge la concluzia că decizia instanței de apel nu poate fi menținută, or aceasta prezintă deficiențe în motivare. Conform prevederilor art. 239 din Codul procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

53. Drept urmare, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că instanța de apel incorect a constatat și elucidat circumstanțele cauzei și probele prezentate în cest sens, limitându-se doar la aspectele constatate de către instanța de fond. Or, în conformitate cu art. 373 alin.(5) din Codul de procedură civilă, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

54. Completul de judecată atrage atenția asupra faptului că decizia instanței de apel creează o impresie rezonabilă de superficialitate.

55. Instanța de recurs consideră că instanța de apel nu a furnizat o motivare adecvată și clară în ceea ce vizează alegațiile privind faptul că ordinul de concediere a fost motivat, iar procedura disciplinară se suspendă în perioada aflării în concediul medical. Instanța de apel s-a abținut de a da un răspuns convingător la expunerile de bază invocate de apelant.

56. Argumentele formulate în fața sa nu au fost clarificate, deși ultima avea obligația de a se pronunța asupra fiecărui argument, astfel ca acestea să fie răsturnate, pentru a da posibilitate instanței de recurs să exercite controlul judiciar a soluției pronunțate.

57. În context, instanța de recurs menționează că prin decizia 20 februarie 2024, instanța de apel a conchis asupra temeiniciei pretenției reclamantei Ceban Silvia și a anulat Ordinul Inspectoratului Național de Probațiune nr. 1008-p din 06 iulie 2022 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dnei Ceban Silvia.

58. Însă în esență, instanța nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei. Nu a examinat toate probele prezentate de Inspectoratul Național de Probațiune, în special nu a oferit o apreciere încălcărilor depistate în activitatea intimatei pe dosarele aflate în gestiune sa.

59. Completul de judecată reține că, instanța de apel a conchis că, la aplicarea sancțiunii disciplinare Inspectoratul Național de Probațiune a încălcat termenul de tragere la răspundere disciplinară a intimatei Ceban Silvia, ignorând prevederile art. 59 alin. (2) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158 din 04.07.2008 și pct. 67 din Regulamentului cu privire la comisia de disciplină, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009 (Anexa nr. 7) privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, fără a ține cont că cauza disciplinară pornită în privința reclamantei Ceban Silvia, **a fost suspendată** în legătură cu aflarea în concediul medical.

60. Deci, la rejudecare instanța de apel urmează să analizeze circumstanțele care au stat la baza încălcării termenului de tragere la răspundere disciplinară a intimatei Ceban Silvia.

61. Or, în lipsa unei motivări clare, există incertitudini în ceea ce privește raționamentul instanței și modul în care a fost aplicată legea în acest caz.

62. Față de considerentele mai sus expuse, instanța de recurs ajunge la concluzia că soluția adoptată de către instanța de apel este nemotivată.

63. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei deferite spre soluționare. Conform unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

64. Se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce, în speță, lipsește.

65. Or, principiul procesului echitabil reclamă că hotărârea să fie motivată, justițiabilul având posibilitatea să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluție și să le conteste dacă sistemul prevedea o cale de atac împotriva acestei hotărâri, lipsa motivării unei decizii judiciare, pune în pericol dreptul la un proces echitabil (cauza Kaufman vs. Belgia, 1986).

66. Astfel, instanțele judecătorești sunt obligate să-și motiveze soluțiile și concluziile, să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărâre. În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins,

acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994).

67. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că efectul art. 6 § 1 din Convenție este, inter alia, de a plasa un „tribunal” sub o obligație de a efectua o 12 examinare adecvată a declarațiilor, argumentelor și probelor, fără a prejudicia evaluarea acestora sau a faptului dacă ele sunt relevante pentru decizia sa. Corelând prevederile legale procedurale naționale cu jurisprudența CtEDO referitor la obligația instanțelor naționale de a-și motiva soluțiile, instanța de recurs conchide că circumstanțele expuse anterior denotă că instanța de apel nu și-a îndeplinit obligațiile. Iar aceasta nu poate echivala decât cu încălcarea dreptului la un proces echitabil al recurenteii, inclusiv dreptul de acces liber la justiție în raport cu obligația instanței de „a auzi” justițiabilii, garantat de art. 20 din Constituție și art. 6 § 1 din Convenție.

68. În concluzie, în cazul analizat, Completul de judecată consideră că singura soluție legală și rezonabilă este casarea integrală a deciziei și trimiterea spre rejudecare a cauzei.

69. Or, instanța de recurs, în limitele recursului nu poate analiza motivele invocate în recurs, aceste aspecte urmând a fi apreciate de instanța de apel la examinarea cauzei în fond.

70. La rejudecare, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate, să verifice circumstanțele importante și probele administrate și, reexaminând cauza, să emită o hotărâre legală și întemeiată, respectând dreptul garantat al participanților la proces la un proces echitabil.

71. Conform art. 258 alin. (3), art. 248 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite recursul depus de Inspectoratul Național de Probațiune.

Casează decizia din 20 februarie 2024, adoptată, în cauza de contencios administrativ depusă de Ceban Silvia împotriva Inspectoratului Național de Probațiune privind contestarea actului administrativ individual defavorabil.

Restituie cauza spre rejudecare, la Curtea de Apel Centru, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc